

Udskriftsdato: fredag den 19. juni 2026

AFG nr 9849 af 24/09/2024 (Gældende)

Beskatning af personalebilletter

Ministerium: Skatte- og Vækstministeriet

Journalnummer: 24-0682931

Beskatning af personalebilletter

Spørger ønskede at udbyde personalebilletter til sine ansatte til en favorabel pris på sine egne færgeruter. Prisen for personalebilletterne dækkede alle spørgers omkostninger til den ansattes rejse på den konkrete afgang uden medregning af avance på andre billetter, der blev solgt til markedspris. Skatterådet bekræftede, at rabatreglen, jf. ligningsloven § 16, stk. 3, 2. pkt., fandt anvendelse ved de ansattes køb af personalebilletter til spørgers egne ruter, således at der ikke var tale om et skattepligtigt gode.

Skatterådet kunne ikke bekræfte, at rabatreglen, jf. ligningsloven § 16, stk. 3, 2. pkt., fandt anvendelse ved de ansattes køb af personalebilletter til en favorabel pris på færgeruter, som var ejet af andre selskaber indenfor koncernen, idet spørger ikke som led i sin virksomhed udbød disse billetter til salg.

Skatterådet kunne bekræfte, at der ikke skulle ske beskatning af ansatte, der medbragte en partner/ægtefælle og/eller egne børn på "rund-rejser", når denne nærtstående ophold skete i den kahyt, som den ansatte i forvejen havde, og der ikke forelå øvrige goder, da sejladsen/opholdet i den ansattes kahyt ikke i sig selv udgjorde et skattepligtigt gode, jf. ligningslovens § 16, stk. 3. Skatterådet bekræftede endvidere, at dette også gjorde sig gældende for forældre, søskende og/eller bedsteforældre.

Skatterådsmøde 24. september 2024 - SKM2024.504.SR

Offentliggøres i redigeret form

Spørgsmål:

1. Kan Skatterådet bekræfte, at den beskrevne metode for opgørelse af billetpriser kan anvendes i relation til ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., når ansatte hos H1 A/S køber personalebilletter, således at der ikke er tale om et skattepligtigt gode?
2. Såfremt at spørgsmål 1 besvares med "ja", kan skatterådet så bekræfte, at ansatte i H1 A/S kan købe personalebilletter på ruter, som er ejet af andre selskaber i F koncernen, jf. ligningsloven § 16, stk. 3, 2, således der ikke er tale om et skattepligtigt gode?
3. Kan Skatterådet bekræfte, at ansatte ikke skal beskattes i forbindelse med, at de medbringer partner/ægtefælle og/eller egne børn på "rund-rejser", hvorved der deles kahyt, jf. ligningslovens § 16, stk. 3?
4. Såfremt Skatterådet besvarer spørgsmål 3 med "ja", kan Skatterådet så bekræfte, at ansatte ikke skal beskattes i forbindelse med, at de medbringer forældre, søskende og/ eller bedsteforældre på "rund-rejser" hvorved der deles kahyt, jf. ligningslovens § 16, stk. 3?

Svar:

1. Ja se dog begrundelse
2. Nej
3. Ja
4. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

H1 A/S ønsker, at fastansatte medarbejdere på danske kontrakter indgået mellem den ansatte og H1 A/S kan tilbydes personalebilletter til H1 A/S' færgeruter.

H1 A/S er et dansk rederi, som er en del af F koncernen. F koncernen har sine hovedaktiviteter inden for bl.a. færgedrift.

H1 A/S har færgedrift som hovedaktivitet, nærmere bestemt drift af Ro-Pax skibe på det (...) marked. Derudover er H1 A/S ansvarlig for den tekniske ledelse af RoRo- og Ro-Pax skibe på internationale ruter.

Et RoRo-skib (roll on- roll off) er en skibstype, der er konstrueret med henblik på, at der kan rulles last fra kajen og direkte om bord på skibet og ud af skibet igen. Ro-Pax står for roll-on/roll-off passager og er en skibstype, der kombinerer rullefragt (RoRo) og passagertransport. Der vil på skibstypen Ro-Pax være kahytter, medrejsende passagerer og gods.

H1 A/S har ca. (...) ansatte på land og ca. (...) ansatte af blandet nationalitet på skibene. De ansatte på skibene er på DIS.

Ruter

H1 A/S ønsker at tilbyde personalebilletter på følgende ruter, som er ejet af H1 A/S (begge retninger):

- X1 - X2
- Y1 - Y2
- Z1 - Z2

Det bemærkes dog, jf. spørgsmål 2, at H1 A/S også ønsker at udbyde personalebilletter på andre ruter ejet af andre selskaber i F koncernen.

Billetter

H1 A/S ønsker at tilbyde de fastansatte følgende billettyper:

- Lille bil + 4 voksne
- Lille bil + 1 voksen
- Fodpassager

Der kan derudover tilkøbes ekstra billetter til passagerer.

Den ansatte vil have mulighed for at købe følgende antal af personalebilletter:

- 10 enkeltture som passager i et kalenderår
- 6 enkeltture, hvor den ansatte kan medbringe en lille bil + ekstra passagerer i bilen.
- 3 "rundrejser" for den ansatte og nærtstående.

Billetterne købes direkte via en særskilt web-portal for de ansatte. Indkøbet af personalebilletterne er således adskilt fra det almindelige lønsystem.

Alle beregninger i forhold til billetpriserne er foretaget med henblik på handelsoptimering, hvilket betyder, at H1 A/S' prismodeller er opbygget således, at hver afgang skal være rentabel og dermed dække alle omkostninger forbundet med afgang.

H1 A/S evaluerer ved hver afgang profit og eventuelt tab. Såfremt vurderingen af en specifik afgang eksempelvis på forhånd viser et tab, kan H1 A/S ende med at aflyse den specifikke afgang - eksempelvis ved for få solgte billetter. I de tilfælde, hvor en afgang ikke aflyses, men der sælges færre billetter end fastsat ved prognosen, er de samlede omkostninger ved personalebilletten på den konkrete afgang fortsat dækket ved prisen på personalebilletten.

De i sagen omhandlede personalebilletter genererer en ekstra indtægt til H1 A/S og indgår således i de løbende evalueringer på lige vilkår som billetter udbudt til fri handel.

Prisen for personalebilletterne dækker således alle spørgers omkostninger til den ansattes rejse på den konkrete afgang.

De ansattes billetpris påvirkes alene af lovbestemte gebyrer og afgifter, som er obligatoriske. Miljøafgifterne ændres eksempelvis hver tredje måned. Afgiften vil således blive lagt oven på den faste pris for billetten ligesom, at billetter for andre passagerer også løbende kan ændre sig som følge af afgifterne.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Spørgsmål 1

Kan Skatterådet bekræfte, at den beskrevne metode for opgørelse af billetpriser kan anvendes i relation til ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., når ansatte hos H1 A/S køber personalebilletter, således at der ikke er tale om et skattepligtigt gode?

Ønsket besvarelse: JA

Spørgers begrundelse

I henhold til statsskattelovens § 4 betragtes som skattepligtig indkomst den skattepligtiges samlede indtægter, uanset fremtrædelsesformen, dvs. at skattepligten også omfatter eksempelvis personalegoder.

I henhold til ligningslovens § 16, stk. 1, skal der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, efter reglerne i stk. 3-14, medregnes vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt.

Den skattepligtige værdi af disse goder fastsættes i henhold til ligningslovens § 16, stk. 3, til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat til ansatte på varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren udbyder til salg som led i sin virksomhed, beskattes kun i det omfang, rabatten overstiger arbejdsgiverens avance på godet.

Den ansatte skal derfor kun beskattes, hvis denne køber varer mv. til en pris, der ligger under arbejdsgiverens samlede omkostninger ved at producere varen inklusive afgifter. Betaler den ansatte ikke som minimum denne pris for godet, skal den ansatte beskattes af firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter, fratrukket den faktiske betaling for godet.

H1 A/S ønsker at tilbyde personalebilletter til deres ansatte på følgende ruter (begge retninger):

- X1- X2
- Y1 - Y2
- Z1 - Z2

H1 A/S har færgedrift som hovedaktivitet, nærmere bestemt drift af Ro-Pax skibe på det (...) marked. Derudover er H1 A/S ansvarlig for den tekniske ledelse af RoRo- og Ro-Pax skibe på internationale ruter.

Den ønskede personalepleje i form af billetter til afgangene er således inden for de ydelser, som H1 A/S udbyder som led i sin virksomhed.

Den centrale formulering i ligningslovens § 16, stk. 3 vedrører " (...) *alene beskattes, i det omfang rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v.*"

H1 A/S fastsætter prisen således, at prisen for personalebilletten er den lavest udbudte pris til en ekstern kunde på afgangen på året. H1 A/S udarbejder prognoser for året i forhold til hvornår der er høj/lav belægning på afgangene. Ud fra dette fastsættes priserne på billetterne således H1 A/S' omkostninger dækkes. De ansatte ved H1 A/S vil få tilbudt at købe personalebilletter til den samme lave pris, som det også har været muligt at købe for en ekstern passager i løbet af det pågældende kalenderår. Der er således tale om en fast pris. Det skal herved bemærkes, at færgedrift er et område, hvor priserne fluktuerer.

H1 A/S ønsker som nævnt at tilbyde deres ansatte personalebilletter på ruterne X1 - X2, Y1 - Y2, Z1 - Z2, og priserne på personalebilletterne korresponderer med de billetpriser, som har været i frit salg. Princippet for prissætningen er den samme for alle de udbudte ruter.

Der kan eksempelvis være tale om en booking af billetter på én bil, én voksen, sædereservation og morgenmad. Der er tale om en billetpris på EUR XX, hvortil der tillægges diverse afgifter, sædereservation og morgenmad. Der er på denne afgang givet en rabat på XX EUR, hvilket giver en billetpris på EUR XX før tilkøb og afgifter, hvilket er det samme beløb som de ansatte ved H1 A/S kan købe en billet for.

Det bemærkes, at den ansatte hos H1 A/S også vil skulle betale for afgifter, samt eventuelle tilkøb som morgenmad og sædereservation. Dette gælder også, såfremt den ansatte ønsker at opgradere til en kahyt, køb af mad mv. som skal foretages separat af personalebilletten, som ikke dækker dette. Betaling for samtlige tilvalg vil således ske til markedspris.

Priserne for personalebilletterne vil blive beregnet hvert år ud fra H1 A/S' prognoser, og billetsalget har karakter af et først til mølle-princip. Såfremt en afgang er udsolgt, vil det ikke være muligt for den ansatte at købe en billet til afgang. Det bemærkes desuden, at der ikke vil blive udbudt billetter til ansatte i H1 A/S i højsæsoner som eksempelvis jul, påske, sommerferieperiode mv. Medarbejderne har således ikke fortrinsret til de populære afgang, som H1 A/S prissætter ud fra efterspørgsel. Personalebilletterne udbydes i videst omfang på de mindre populære afgang eller den del af året, som bærer præg af lavsæson.

Det er vores vurdering, at rabatten ikke overstiger avancen hos H1 A/S, da der er tale om en fast pris beregnet på baggrund H1 A/S' billetpriser udbudt i fri handel. H1 A/S har således indregnet selskabets omkostninger på de respektive færgeafgange dvs. med inddragelse af brændstof, personaleomkostninger, afgifter, reparationer, el, vand mv. for dernæst at beregne hvad en billet skal koste - alt efter om der er tale om fodpassagerer, biler mv. Billetpriserne fluktuerer baseret på efterspørgsel, hvilket ligeledes afspejles i udbuddet af personalebilletter.

Den ansatte skal kun beskattes, hvis personalebilletten købes til en pris, der ligger under H1 A/S' samlede omkostninger ved at stille ydelsen til rådighed inklusive afgifter. Dette kan afvises, netop fordi H1 A/S alene udbyder personalebilletter til en beregnet markedspris, som tidligere er udbudt. Idet der er tale om en fast pris vil H1 A/S altid kunne dokumentere, at prisen på personalebilletterne ikke er under markedsprisen.

De ansattes billetpris påvirkes alene af lovbestemte gebyrer og afgifter, som er obligatoriske. Miljøafgifterne ændres eksempelvis hver tredje måned. Afgiften vil således blive lagt oven på den faste pris for billetten, ligesom at billetter for andre passagerer også løbende kan ændre sig som følge af afgifterne.

Det skal endvidere bemærkes, at priserne fastsættes på årsbasis. Den årlige prissætning er baseret på opdaterede tal og tager således højde for eventuelle forhøjede udgifter på individuelle ruter, hvorfor priserne således kan være anderledes fra år til år. Prissætningen er således baseret på objektive kriterier. Idet der er tale om en fast pris, betyder det således også, at det ikke altid vil være fordelagtigt for den ansatte at købe en personalebillet. Der kan henvises til "KK"-billetter, hvor offentligheden kan købe billetter, som er

nedsat med XX %. I et sådant tilfælde kan det bedst betale sig for den ansatte at købe billetten uden for personalebillet systemet på lige fod med almindelige kunder.

Der henvises til SKM2012. 491. SR, hvor køkken- og serveringspersonale kunne få måltider skattefrit ved betaling af kostprisen, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt. Skatterådet lagde vægt på, at der var fremlagt et detaljeret regnskab over beregningen af kostprisen, hvor der indgik både direkte og indirekte omkostninger.

Skatteministeriet gjorde i SKM2012. 491. SR gældende, at "*Selv om alle direkte og indirekte udgifter skal indgå i beregningen af kostprisen, er det Skatteministeriets opfattelse, at opgørelsen kan basere sig på gennemsnitspriser frem for en eksakt opgørelse af de enkelte udgiftsposter i relation til den enkelte vare/tjenesteydelse.*"

Det følger således af de almindelige bemærkninger i forarbejderne til ligningslovens § 16, stk. 3, (lov nr. 483 af 30. juni 1993), at "*For tjenesteydelser vil det ofte være vanskeligt på en rimelig måde at fastsætte rabatten i forhold til arbejdsgivers avance, men reglen vil her gøre det muligt for Ligningsrådet at trække rimelige grænser.*"

Det vil således være forskelligt, hvilke udgifter der må anses for relevante at indregne afhængig af typen af personalegodet, hvorfor det dermed er relevant at vurdere, om kostprisen står i åbenbart misforhold til markedsprisen.

De ansattes billetomkostninger er ikke lavere end, hvad H1 A/S udbyder til personer i fri handel, hvorfor det er vores vurdering, at det derved kan dokumenteres, at rabatten ikke overstiger avancen, og at der ikke er et misforhold til markedsprisen. Det forhold, at priserne på de almindelige billetter kan fluktuere og dermed vise sig at være højere end prisen på personalebilletten på visse afgang, bør ikke være udslagsgivende, når billetten på den givne rute i løbet af året har været på samme niveau og købt af andre passagerer i fri handel.

Spørger ønsker således, at Skatterådet svarer "Ja" til spørgsmålet.

Spørgsmål 2

Såfremt spørgsmål 1 besvares med "Ja" kan Skatterådet så bekræfte, at ansatte i H1 A/S kan købe personalebilletter på ruter, som er ejet af andre selskaber i F koncernen, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., således at der ikke er tale om et skattepligtigt gode?

Ønsket besvarelse: JA

Spørgers begrundelse

H1 A/S ønsker at tilbyde deres ansatte mulighed for at købe personalebilletter på ruter uden for H1 A/S, som er ejet af andre selskaber inden for F koncernen. Der er tale om ruter opereret af G1 og G2.

Det følger af ligningslovscirkulæret nr. 72 af 17. april 1996, pkt. 12. 4.1 at ligningslovens § 16 "*(...) kun finder anvendelse på goder, der er ydet af en arbejdsgiver m.v., men det er ikke en forudsætning, at arbejdsgiveren er ejer af godet eller har købt godet til den ansatte. Har arbejdsgiveren haft indflydelse på, hvem godet er ydet til, finder bestemmelsen anvendelse.*"

Det fremgår videre at cirkulærets pkt. 12.4.3, at "*Endvidere beskattes rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som firmaet udbyder som led i virksomheden, kun i det omfang, prisen ikke dækker firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter. Betaler den ansatte ikke mindst denne pris for godet, skal den ansatte beskattes af firmaets omkostninger ved*

at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter, fratrukket den faktiske betaling for godet."

H1 A/S er en del af F koncernen, som har flere ruter fordelt på lande i Europa. Det forhold, at en ansat hos H1 A/S kan købe en billet til andre ruter i F koncernen, skal efter vores opfattelse ikke føre til et andet resultat end besvarelsen af spørgsmål 1.

Hertil skal vi henvise til SKM2007. 567. SR, som vedrører rabatreglen i ligningslovens § 16, stk. 3 i relation til datterselskaber.

Indeværende sag og SKM2007. 567. SR adskiller sig dog væsentligt. I SKM2007. 567. SR fandt Skatterådet, at andre ansatte i koncernen hverken var omfattet af bestemmelsen i ligningslovens § 16, stk. 3, 2. punktum, eller af bestemmelsen i § 16, stk. 3, 3. punktum, idet deres arbejdsgiver ikke udbød de pågældende faciliteter, og de ansatte heller ikke anvendte dem i deres arbejde.

Personalebilletterne i indeværende sag er alene tilgængelige for H1 A/S' ansatte. H1 A/S vil imidlertid gerne tilbyde deres ansatte at gøre brug af en favorabel pris på færgeafgange på andre ruter ejet af F koncernen. Der er tale om aktiviteter inden for samme sfære.

Der vil anvendes samme værdiansættelse som allerede beskrevet.

Spørger ønsker således, at Skatterådet svarer "Ja" til spørgsmålet.

Spørgsmål 3

Kan Skatterådet bekræfte, at ansatte ikke skal beskattes i forbindelse med, at de medbringer partner/ ægtefælle og/ eller egne børn på "rund-rejser", hvorved der deles kahyt, jf. ligningslovens § 16, stk. 3?

Ønsket besvarelse: JA

Spørgers begrundelse

H1 A/S har flere ansatte, som arbejder i længere perioder ombord på skibene. Der vil være tale om perioder på 3-6 uger ad gangen. Flere af disse ansatte har nærtstående, som de således ikke ser i disse perioder. Der vil være tale om partner, ægtefælle og børn (herefter nærtstående). H1 A/S ønsker at tilbyde de ansatte at medbringe nærtstående på rundrejser, mens de ansatte arbejder, hvorefter der kan tilbringes tid sammen med nærtstående efter arbejde ombord på skibet.

De ansatte har, som følge af arbejdet, en kahyt til rådighed. Denne kahyt er stillet til rådighed som en del af ansættelsen, og betingelserne herfor er lovregulerede, hvilket blandt andet dikterer størrelsen af kahytten. Se De Forenede Nationers Internationale Arbejdsorganisations (ILOs) konvention om søfarendes arbejdsforhold fra 2006, som er implementeret i dansk ret. Denne kahyt har plads til flere end den ansatte - uagtet om den ansatte medbringer nærtstående. Der vil således ikke være tale om en meromkostning for H1 A/S, idet kahytten allerede er til rådighed. Mad og drikke betales af medrejsende nærtstående til markedspris.

Idet der er tale om en rundrejse mellem destinationer, vil det ikke være muligt for den medrejsende nærtstående at stige af på en anden destination, før skibet er tilbage til afgangstedet.

Vederlag i form af sparet privatforbrug skal regnes med, når man opgør den skattepligtige indkomst, hvis man modtager sådanne goder som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt, jf. ligningslovens § 16, stk. 1. Det modtagne gode skal værdiansættes til

den pris, som modtageren skal betale, hvis modtageren ønsker at købe det i almindelig fri handel, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, jf. Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.16.5.

Hovedreglen er, at såfremt en ægtefælle eller anden ledsager deltager i en rejse, som den ansatte har modtaget fra arbejdsgiveren mv., skal værdien af ægtefællens eller ledsagerens rejse beskattes.

Hertil skal imidlertid bemærkes, at der er tale om erhvervsmæssig transport og ikke en frirejse. Den ansatte hos H1 A/S er på arbejde på skibet. Der er således tale om en "rejse", der har en konkret og direkte sammenhæng med virksomhedens indkomstskabende aktiviteter, hvorfor værdien af rejsen ikke skal beskattes.

Der er ikke for den nærtstående tale om en frirejse eller personbefordring, men alene tale om at være medrejsende således der er mulighed for at tilbringe tid sammen med den ansatte. Det kan ligeledes afvises, at der er tale om et turistmæssigt islæt, da den nærtstående ikke har mulighed for at stige af færgen. Hertil skal anføres, at færgen ikke er indrettet som eksempelvis et krydstogtskib, som indeholder diverse aktiviteter og faciliteter. Her er der tale om en almindelig færge beregnet til transport.

For, at der skal ske beskatning af rejsens værdi, skal en eller flere betingelser være opfyldt:

- Rejsen har ikke en konkret og direkte sammenhæng med virksomhedens indkomstskabende aktiviteter.
- Rejsen tilgodeser ikke virksomhedens øvrige interesser.
- Rejsen er en egentlig ferierejse.

For den medrejsende nærtstående er ingen af ovenstående betingelser opfyldt.

Afslutningsvist skal blot nævnes, at i sammenlignelig transportindustri har familiemedlemmer fået lov til at være med som passagerer i en lastbil. Det fremgår af et svar, som ITD (International Transport Danmark) har modtaget fra det daværende SKAT, efter at foreningen på vegne af en række medlemmer har rejst spørgsmålet. SKAT har over for ITD oplyst, at lastbiler som udgangspunkt ikke må benyttes til privat personbefordring. Det forhold, at en chauffør medbringer hustru eller barn i bilen, anser SKAT ikke for privat personbefordring, forudsat at formålet med kørslen er erhvervsmæssig godstransport.

Der henvises til følgende artikel: <https://www.transportnyhederne.dk/? Id=27474>

Vi vil derfor være uforstående såfremt Skatterådet mener, at der er forskel på transportbranchernes behandling af medrejsende nærtstående.

Det er vores vurdering, at der ikke skal ske beskatning af den ansatte efter ligningslovens § 16, stk. 3.

Spørgsmål 4

Såfremt Skatterådet besvarer spørgsmål 3, med "Ja" kan Skatterådet da bekræfte, at ansatte ikke skal beskattes i forbindelse med, at de medbringer forældre, søskende og/ eller bedsteforældre på "rundrejser" hvorved der deles kahyt, jf. ligningslovens § 16, stk. 3?

Begrundelse

Der henvises i det hele til argumentationen under spørgsmål 3.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at den beskrevne metode for opgørelse af billetpriser kan anvendes i relation til ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., når ansatte hos H1 A/S køber personalebilletter, således at der ikke er tale om et skattepligtigt gode.

Begrundelse

Når en medarbejder modtager et personalegode fra arbejdsgiveren, skal den ansatte beskattes af godet, jf. statsskatteloven § 4 og ligningsloven § 16, stk. 1. Personalegoder værdiansættes som hovedregel til markedsværdien på overdragelsestidspunktet. Markedsværdien er den værdi, som det må antages at koste modtageren at anskaffe godet i almindelig fri handel. Se ligningsloven § 16, stk. 3.

Det har betydning for værdiansættelsen, om der er tale om varer, som arbejdsgiveren udbyder til salg som led i sin virksomhed.

Det fremgår af ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., at rabat til ansatte på varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren udbyder til salg som led i sin virksomhed, kun beskattes i det omfang, rabatten overstiger arbejdsgiverens avance på godet.

Den ansatte skal derfor kun beskattes, hvis denne køber varer mv. til en pris, der ligger under arbejdsgiverens samlede omkostninger ved at producere varen inklusive afgifter. Ved arbejdsgivers omkostninger forstås det beløb, som det i gennemsnit koster arbejdsgiver at fremstille varen. Dvs. arbejdsgivers salgspris kun reduceret med arbejdsgivers avance. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.6.

Se også pkt. 12.4.3 i Skatteministeriets cirkulære 72. af 17. april 1996, hvor det fremgår, at rabatter på indkøb af goder, som firmaet udbyder som led i virksomheden, kun beskattes i det omfang, hvor prisen ikke dækker firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelser, inklusive eventuelle afgifter. Betaler den ansatte ikke mindst denne pris for godet, skal den ansatte beskattes af firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelser, inklusive eventuelle afgifter, fratrukket den faktiske betaling for godet.

Til illustration af hvilke omkostninger der er tale om, kan der henvises til SKM2012. 491. SR og SKM2011. 556. SR. Afgørelserne viser, at produktionsomkostningerne omfatter alle arbejdsgiverens udgifter - såvel direkte som indirekte udgifter, dvs. ikke blot udgifter til råvarer, men også udgifter til lokaler, el, gas, eventuelle betalinger for anvendelse af varemærker, reklameudgifter m.m.

I SKM2012. 491. SR, hvor udgiftsopgørelsen blev godtaget, blev der fx lagt vægt på, at der var fremlagt detaljerede beregninger for udgifterne. Det fremgår yderligere af denne afgørelse, at selv om alle direkte og indirekte udgifter skal indgå i beregningen af kostprisen, kan opgørelsen basere sig på gennemsnitspriser frem for en eksakt opgørelse af de enkelte udgiftsposter i relation til den enkelte vare/tjenesteydelse. Skattestyrelsen skal bemærke, at der var tale om en kantineordning, hvor medarbejderne i løbet af en vagt blev tilbudt at vælge et måltid fra restaurationens menu, som herefter blev produceret. Skattestyrelsen skal endvidere bemærke, at der også fremgår følgende af afgørelsen: *"Skatteministeriet er således af den opfattelse, at virksomheden i henhold til ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., kan give afkald på den forventede avance ved at sælge sine produkter, men ikke uden skattemæssige konsekvenser for de ansatte kan undlade at indregne en del af de relevante direkte og indirekte produktionsomkostninger f.eks. kapacitetsomkostninger i medarbejdernes egenbetaling."*

Der kan endvidere foreligge det tilfælde, hvor den ansatte får rabat under samme vilkår som kunder, der ikke er ansatte, og hvor rabatten ikke følger af ansættelsesforholdet. I sådanne tilfælde vil den ansatte ikke skulle beskattes af en rabat, der overstiger arbejdsgiverens samlede omkostninger ved at producere

varen, når rabatten er skattefri for de øvrige kunder, og rabatten må anses for målrettet kunderne og ikke de ansatte. Se SKM2022. 582. SR.

Spørgsmål 1 angår den situation, hvor spørger ønsker at udbyde personalebilletter til sine ansatte til en favorabel pris på sine egne ruter. Spørger driver virksomhed indenfor et område, hvor priserne på varen fluktuerer på baggrund af efterspørgslen. Personalebilletterne sælges dog til de ansatte til en fast pris, som fastsættes ud fra den lavest udbudte markedspris på afgang til en ekstern kunde i løbet af året tillagt lovbestemte gebyrer og afgifter. Spørger har oplyst, at personalebilletterne genererer en ekstra indtægt, og at personalebilletternes pris er fastlagt således, at spørgers omkostninger til den enkelte afgang dækkes, dvs. med inddragelse af brændstof, personaleomkostninger, afgifter, reparationer, el, vand mv.

Det følger således af spørgers oplysninger, at markedsprisen på en færgebillet fluktuerer, så der ikke er en fast pris at sammenligne prisen på personalebilletterne med. Skattestyrelsen skal hertil bemærke, at markedsprisen må fastsættes til den pris, en billet på den konkrete afgang sælges for til eksterne kunder. Betales der minimum denne pris for en personalebillet, vil der ikke skulle ske beskatning.

Såfremt personalebilletten på den konkrete afgang sælges til under markedsprisen, er det afgørende, for om de ansatte skal beskattes af rabatten på personalebilletterne, om prisen dækker alle firmaets omkostninger ved ydelsen, inklusive eventuelle afgifter, jf. rabatreglen i ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt. Skattestyrelsen skal bemærke, at avance fra salg af andre billetter, fx til eksterne kunder, ikke kan fratrækkes de samlede omkostninger ved beregningen af omkostningen for personalebilletten. Det er således ikke tilstrækkeligt, at der samlet set - inklusiv avance fra andre billetter - opnås omkostningsdækning på en given afgang. Spørger har oplyst, at prisen for personalebilletterne dækker alle spørgers omkostninger til den ansattes rejse på den konkrete afgang uden medregning af avance på andre billetter.

Det bemærkes endvidere, at priserne for personalebilletterne fastsættes årligt på baggrund af en prognose og således på et tidspunkt, hvor det ikke er muligt at opgøre det konkrete antal solgte billetter og herved omkostningen for den konkrete billet. Spørger har i den forbindelse oplyst, at en afgang kan blive aflyst eksempelvis ved for få solgte billetter. Spørger har oplyst, at i de tilfælde, hvor en afgang ikke aflyses, men der sælges færre billetter end fastsat ved prognosen, er de samlede omkostninger ved personalebilletten på den konkrete afgang fortsat dækket ved prisen på personalebilletten.

På baggrund af ovenstående er det Skattestyrelsens opfattelse, at rabatreglen finder anvendelse ved de ansattes køb af personalebilletter til spørgers egne ruter.

Det fremgår endvidere af spørgers oplysninger, at der kan forekomme tilfælde, hvor spørger udbyder "KK"-billetter, dvs. tilfælde hvor offentligheden kan købe billetter, som er nedsat med XX %. I et sådant tilfælde kan det efter spørgers oplysninger bedst betale sig for den ansatte at købe billetten uden for personalebilletsystemet på lige fod med almindelige kunder.

Skattestyrelsen skal bemærke, at i sådanne tilfælde skal de ansatte ikke beskattes af rabatten, uagtet om rabatten på disse billetter eventuelt måtte overstige rederiets samlede omkostninger ved at udbyde rejsen til salg, når rabatten er skattefri for de øvrige kunder, og rabatten må anses for målrettet kunderne og ikke de ansatte. Se SKM2022. 582. SR.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja, se dog begrundelse".

Spørgsmål 2

Såfremt spørgsmål 1 besvares med "Ja", ønskes det bekræftet, at ansatte i H1 A/S kan købe personalebilletter på ruter, som er ejet af andre selskaber i F koncernen, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., således at der ikke er tale om et skattepligtigt gode.

Begrundelse

Det fremgår af ligningslovens § 16, stk. 1, at goder, der modtages som led i et ansættelsesforhold, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvad enten der er tale om goder af pengeværdi, sparet hjemmeforbrug eller værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder.

Der følger af Skatteministeriets cirkulære 72. af 17. april 1996 punkt 12.4.1, at ligningslovens § 16 kun finder anvendelse på goder, der er ydet af en arbejdsgiver m.v., men det er ikke en forudsætning, at arbejdsgiveren er ejer af godet eller har købt godet til den ansatte. Har arbejdsgiveren haft en bestemmende indflydelse på, hvem godet er ydet til, finder bestemmelsen anvendelse.

Det fremgår videre af cirkulærets pkt. 12.4.3, at rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som firmaet udbyder som led i virksomheden, kun beskattes i det omfang, prisen ikke dækker firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter. Se ligeledes ligningsloven § 16, stk. 3, 2. pkt.

I SKM2007. 567. SR tog Skatterådet bl.a. stilling til, om ansatte i en koncern indenfor området sport og fritid, som fik tilbudt adgang til motionsfaciliteter i et datterselskab (motionscenter) mod en egenbetaling på en tredjedel af den normale, var omfattet af rabatreglen i ligningslovens § 16, stk. 3, 2. pkt. Skatterådet fandt, at rabatreglen kun kunne finde anvendelse for ansatte i det pågældende datterselskab, men ikke for ansatte i andre selskaber i koncernen, idet deres arbejdsgiver ikke udbød de pågældende motionsfaciliteter.

Spørgsmål 2 angår den situation, hvor spørger ønsker at tilbyde sine ansatte personalebilletter til en favorabel pris på ruter, som er ejet af andre selskaber i F koncernen, uden at de bliver beskattet af denne fordel. Det er spørgers opfattelse, at nærværende sag og SKM2007. 567. SR adskiller sig væsentligt, og at rabatreglen i ligningsloven § 16, stk. 3, 2. pkt., således kan anvendes. Spørger har i den forbindelse oplyst, at personalebilletterne alene er tilgængelige for spørgers ansatte, og at der er tale om aktiviteter indenfor samme sfære.

Spørgers ansatte tilbydes personalebilletterne som led i deres ansættelsesforhold, og det er på denne baggrund Skattestyrelsens opfattelse, at værdiansættelsen af personalebilletter på ruter indenfor F koncernen skal foretages efter reglerne om personalegoder i ligningsloven § 16.

Det skal herefter vurderes, om spørgers medarbejdere er omfattet af rabatreglen i ligningsloven § 16, stk. 3, nr. 2.

Det følger af spørgers oplysninger, at der er tale om billetter til ruter udenfor H1 A/S. Disse ruter er ejet af andre selskaber indenfor F koncernen, og ruterne bliver opereret af G1 og G2.

På baggrund af spørgers oplysninger om ruterne, har Skattestyrelsen lagt til grund, at spørger ikke udbyder billetter til de pågældende ruter til salg som led i sin virksomhed. Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at rabatreglen ikke kan finde anvendelse for disse billetter. Skattestyrelsen har i den forbindelse lagt vægt på, at de ansatte ikke er ansat i de selskaber i F koncernen, som udbyder de pågældende personalebilletter til salg. Der er således ikke tale om billetter, der er udbudt som led i arbejdsgiverens virksomhed.

Efter Skattestyrelsens opfattelse er den foreliggende sag endvidere sammenlignelig med SKM2007. 567. SR, hvor selskaberne i koncernen også alle befandt sig indenfor samme område (i den sag indenfor sport og fritid).

Efter Skattestyrelsens opfattelse kan det således ikke tillægges betydning, at der i den foreliggende sag er tale om aktiviteter (færgedrift) inden for samme sfære.

Idet spørgers ansatte efter Skattestyrelsens opfattelse ikke er omfattet af rabatreglen, skal værdien af personalebilletterne således fastsættes til den værdi, det måtte antages at koste de ansatte at erhverve goderne i almindelig fri handel, jf. ligningslovens § 16, stk. 3, 1. pkt.

Skattestyrelsen skal bemærke, at i de tilfælde, hvor de ansatte betaler markedsprisen, vil der ikke skulle ske beskatning. Endvidere vil spørgers ansatte ved køb af såkaldte "KK"-billetter på markedsvilkår ikke skulle beskattes af en eventuel rabat, der overstiger de samlede omkostninger ved at udbyde rejsen til salg, når rabatten er skattefri for de øvrige kunder, og rabatten må anses for målrettet kunderne og ikke de ansatte. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Nej".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at ansatte ikke skal beskattes i forbindelse med, at de medbringer partner/ægtefælle og/ eller egne børn på "rund-rejser", hvorved der deles kahyt, jf. ligningslovens § 16, stk. 3.

Begrundelse

Personalegoder er formuegoder af pengeværdi, der ydes som led i arbejdsaftaler i en anden form end penge. Se ligningsloven § 16. Personalegoder værdiansættes som hovedregel til markedsværdien på overdragelsestidspunktet. Markedsværdien er den værdi, som det må antages at koste modtageren at anskaffe godet i almindelig fri handel. Se ligningsloven § 16, stk. 3.

Hvis godet har karakter af et sparet privatforbrug, udgør den skattemæssige værdi det beløb, den ansatte sparer ved ikke selv at afholde udgiften. Sparet privatforbrug er forbrug i privatsfæren, og der er fx tale om forbrug af kost, logi, el, telefon, transport, rejser og lignende, i modsætning til forbrug i erhvervssfæren. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.2 Værdiansættelse af personalegoder, C. A. 5.12.2 Fri kost og logi og C. A. 5.16.5 Rejser.

Goder, der er ydet til den ansattes familie eller pårørende, er også omfattet af reglen, når godet utvivlsomt er ydet som følge af arbejdsaftalen. Beskatningen skal ske hos den ansatte, som om godet var ydet direkte til denne. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.1 Regler for personalegoder.

Yder arbejdsgiveren således også fri kost og logi til familien, skal medarbejderen beskattes af denne samlede, skønnede værdi af goderne. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.1 Regler for personalegoder og afsnit C. A. 5.12.2 Fri kost og logi.

Hvis en ægtefælle eller anden ledsager deltager i en rejse, som den ansatte har modtaget fra arbejdsgiveren mv., skal værdien af ægtefællens/ledsagerens rejse også beskattes efter reglerne i ligningsloven § 16, stk. 3, hos den ansatte som personalegode. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.16.5 Rejser, samt SKM2001. 136. LR vedrørende udstationerede medarbejdere, som skulle beskattes af arbejdsgiverens betaling af ægtefælles besøgsrejse til arbejdslandet som et personalegode.

Spørgsmål 3 angår den situation, hvor spørger ønsker at tilbyde de ansatte, der arbejder ombord på skibene, at de kan medbringe nærtstående på "rund-rejsen".

Om den nærtståendes ophold ombord på skibet fremgår følgende af spørgers oplysninger:

- De ansatte har som følge af arbejdet en kahyt til rådighed. Denne kahyt har plads til flere end den ansatte - uagtet om den ansatte medbringer nærtstående. Kahytten er stillet til rådighed som en del af ansættelsen, og betingelserne herfor er lovregulerede, jf. ILOs konvention om søfarendes arbejdsforhold fra 2006, hvilket blandt andet dikterer størrelsen af kahytten. Om soverum fremgår det bl.a. af konventionens vejledning B3. 1.5 - Soverum, at "*Der bør være tilstrækkelige køjer om bord, således at det er så komfortabelt som muligt for de søfarende og en evt. partner, der ledsager den søfarende.*".
- Mad og drikke betales af medrejsende nærtstående til markedspris.
- Der er tale om en "rundrejse" mellem destinationer, hvor det ikke vil være muligt for den nærtstående at stige af på en anden destination, før skibet er tilbage til afgangsstedet.
- Der er tale om en almindelig færge beregnet til erhvervsmæssig transport, som ikke indeholder diverse aktiviteter og faciliteter, som eksempelvis er tilfældet på et krydstogtskib.

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at der ikke er noget gode at beskatte henset til, at opholdet sker i den kahyt, som den ansatte i forvejen har, og at der ikke foreligger øvrige goder, da mad og drikke betales af de medrejsende til markedspris, og at der ikke er andre goder, fx underholdning eller gratis transport, da der er tale om en rundrejse på en færge beregnet til erhvervsmæssig transport, hvor der ikke er mulighed for at stige af undervejs.

Efter Skattestyrelsens opfattelse er dette også i overensstemmelse med den artikel, som spørger har henvist til, vedrørende SKATs svar til ITD (International Transport Danmark) om lastbilchauffører, som medbringer familiemedlemmer i lastbilen. Som nævnt af spørger fremgår det af artiklen, at familie-medlemmer har lov til at være med som passagerer i en lastbil, forudsat at formålet med kørslen er erhvervsmæssig godstransport.

På baggrund af ovenstående er det Skattestyrelsens opfattelse, at der ikke skal ske beskatning af ansatte, der medbringer en nærtstående på "rund-rejser".

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Ja".

Spørgsmål 4

Såfremt Skatterådet besvarer spørgsmål 3 med "Ja", ønskes det bekræftet, at ansatte ikke skal beskattes i forbindelse med, at de medbringer forældre, søskende og/ eller bedsteforældre på "rund-rejser" hvorved der deles kahyt, jf. ligningslovens § 16, stk. 3

Begrundelse

Der henvises til Skattestyrelsens begrundelse under spørgsmål 3.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Statsskatteloven § 4

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og

Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører

her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks. :

[...]

Ligningslovens § 16, stk. 1 - 3:

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. [...]

Stk. 2. [...]

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes, i det omfang rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v. [...]

Praksis

Cirkulære nr. 72 om ligningsloven af 17. april 1996

12.4.3. Værdiansættelsen, jf. § 16, stk. 3

[...]

Endvidere beskattes rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som firmaet udbyder som led i virksomheden, kun i det omfang, prisen ikke dækker firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter. Betaler den ansatte ikke mindst denne pris for godet, skal den ansatte beskattes af firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter, fratrukket den faktiske betaling for godet.

Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.6 Rabat på virksomhedens egne produkter

Regel

Rabat til ansatte på varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren udbyder til salg som led i sin virksomhed, beskattes kun i det omfang, rabatten overstiger arbejdsgiverens avance på godet.

Den ansatte skal derfor kun beskattes, hvis denne køber varer mv. til en pris, der ligger under arbejdsgiverens samlede omkostninger ved at producere varen inklusive afgifter. Se LL § 16, stk. 3, 2. pkt. Ved

arbejdsgivers omkostninger forstås det, som det i gennemsnit koster arbejdsgiver at fremstille varen. Dvs. arbejdsgivers salgspris kun reduceret med arbejdsgivers avance.

SKM2022. 582. SR

A A/S var en del af en koncern, som ultimativt var ejet af andelshaverne i A a.m.b.a. A a.m.b.a. var moderselskab i en energi- og kommunikationskoncern med en række forskellige forretningsområder, som blev drevet i særskilte datterselskaber.

Spørger ville gerne have bekræftet, at en rabat fra A A/S, der blev givet på abonnementsprisen på en ladeboks til elbiler til privatkunder i A A/S, som opfyldte bestemte kriterier, var skattefri for den enkelte privatkunde.

Skatterådet svarede ja til, at rabatten var skattefri for den enkelte privatkunde. Det blev lagt til grund, at størrelsen på rabatten var endelig fastsat og køber bekendt ved tidspunktet for indgåelse af aftale med A A/S, og spørger oplyste, at rabatten var forretningsmæssigt begrundet. Hertil kom, at der ikke var tale om en ren kontant udbetaling fra A A/S givet og beregnet pba. kundernes engagement med et andet selskab. Endvidere fastsattes rabatten på baggrund af objektive hold tilsvarende forholdene for den skattefrie rabat i SKM2017. 516. SR.

Fsva. eventuelle medarbejdere hos A A/S, der også var kunder, blev det bemærket, at det var Skattestyrelsens opfattelse, at de ikke skulle beskattes i det omfang, medarbejdernes priser for abonnementet for ladeboksen mindst ville svare til arbejdsgiverens kostpris. Hvis medarbejderne fik rabat under samme vilkår som kunder, der ikke var medarbejdere, og rabatten ikke fulgte af ansættelsesforholdet, ville medarbejderne heller ikke skulle beskattes af en rabat på ladeboksen, der oversteg arbejdsgiverens kostpris, når rabatten var skattefri for de øvrige kunder, og rabatten måtte anses for målrettet kunderne og ikke medarbejderne.

SKM2012. 491. SR

Skatterådet bekræftede, at den af A anvendte beregning af værdien af et måltid - som tilsvarende også produceres og udbydes til salg som led i A's virksomhed - indebærer, at den beregnede værdi mindst svarer til måltidets kostpris.

Skatterådet har lagt vægt på, at der er fremlagt detaljerede beregninger vedr. kostpris for et måltid. Disse beregninger indeholder såvel direkte som indirekte omkostninger - eksempelvis udgifter til råvarer, indpakning, skønnet andel af arbejds løn, el-forbrug samt markedsføringsbidrag m.m., samt en skønnet andel af faste kapacitetsomkostninger i form af husleje.

SKM2011. 556. SR

Skatterådet blev anmodet om at vurdere, hvorvidt virksomheden kunne tilbyde personalet et måltid bestående af mad og drikke fra forretningens sortiment mod et løntræk efter skat på 20,00 kr. pr. måltid uden yderligere skattemæssige konsekvenser for såvel selskabet som medarbejderne.

Skatterådet fandt, at de vejledende værdier, som nævnt i SKM2010. 162. SKAT kun gælder i situationer, hvor arbejdsgiver yder tilskud til en kantineordning.

Skatterådet fandt derfor, at en eventuelt beskatning af de ansattes måltider, skulle afgøres i overensstemmelse med reglen i ligningslovens § 16, stk. 3 eller i henhold til reglerne i bkg. 1278 af 6. november 2010, og beskattes med forskellen mellem det betalte og bekendtgørelsens sats, som p.t. er på 35,00 kr. for et måltid.

Skatterådet fandt, at virksomheden i momsmæssig henseende driver økonomisk virksomhed, og at der dermed foreligger en levering mod vederlag, når personalet kan erhverve et måltid mod et løntræk efter skat på 20 kr. Derfor skal virksomheden følge momslovens almindelige regler, og ikke reducere købsmomsen opgjort på baggrund af det faktisk registrerede vareforbrug af mad og drikke udtaget til personalet.

Spørgsmål 2

Lovgrundlag

Der henvises til lovgrundlaget under spørgsmål 1.

Praksis

Cirkulære nr. 72 om ligningsloven af 17. april 1996

12.4.1. Arbejdsaftaler

Ligningslovens § 16 finder kun anvendelse på økonomiske fordele, der ydes som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt.

[...]

Bestemmelsen finder kun anvendelse på goder, der er ydet af en arbejdsgiver m.v., men det er ikke en forudsætning, at arbejdsgiveren er ejer af godet eller har købt godet til den ansatte. Har arbejdsgiveren haft en bestemmende indflydelse på, hvem godet er ydet til, finder bestemmelsen anvendelse.

12.4.3. Værdiansættelsen, jf. § 16, stk. 3

[...]

Endvidere beskattes rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som firmaet udbyder som led i virksomheden, kun i det omfang, prisen ikke dækker firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter. Betaler den ansatte ikke mindst denne pris for godet, skal den ansatte beskattes af firmaets omkostninger ved at producere varen eller tjenesteydelsen, inklusive eventuelle afgifter, fratrukket den faktiske betaling for godet.

SKM2007. 567. SR

Skatterådet finder, at koncernansatte, der får tilbudt adgang til motionsfaciliteter i et datterselskab mod en egenbetaling på en tredjedel af den normale, skal beskattes af den herved opnåede fordel. Skatterådet finder, at godet ikke er omfattet af den særlige praksis for skattefrihed for goder af begrænset økonomisk karakter, der som velfærdsforanstaltning stilles til rådighed på arbejdspladsen. Skatterådet finder endvidere, at rabatreglen i ligningslovens § 16, stk. 3, kun kan finde anvendelse for ansatte i det pågældende datterselskab, men ikke for ansatte i andre selskaber i koncernen.

Spørgsmål 3

Lovgrundlag

Der henvises til lovgrundlaget under spørgsmål 1.

Praksis

Cirkulære nr. 72 om ligningsloven af 17. april 1996

Ligningslovens § 16 finder anvendelse på økonomiske fordele (goder), der ydes som led i arbejdsaftaler, når fordelene har en anden form end penge. Sådanne økonomiske fordele sidestilles efter bestemmelsen med arbejdsvederlag, og værdien af fordelene medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen omfatter ikke de arbejdsredskaber/-hjælpemidler, der på arbejdspladsen stilles til rådighed for arbejdets udførelse. Er arbejdsredskabet m.v. også til rådighed for privat brug, eller bruges det privat, foreligger der principielt et skattepligtigt gode.

Bestemmelsen omfatter ikke goder uden væsentlig værdi, der ydes på arbejdspladsen som led i almindelig personalepleje, f.eks. kaffe-, kantine-, kunst- eller lignende ordninger.

Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.1 Regler for personalegoder

Der henvises til praksis under spørgsmål 1.

Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.2 Værdiansættelse af personalegoder

Hovedregel

Personalegoder værdiansættes som hovedregel til markedsværdien på overdragelsestidspunktet. Markeds-værdien er den værdi, som det må antages at koste modtageren at anskaffe godet i almindelig fri handel. Se LL § 16, stk. 3.

Sparet privat forbrug

Hvis godet har karakter af et sparet privatforbrug, er den skattemæssige værdi det beløb, den ansatte sparer ved ikke selv at afholde udgiften.

Sparet privatforbrug er forbrug i privatsfæren, fx forbrug af kost, el, telefon, transport, rejser og lignende, i modsætning til forbrug i erhvervssfæren.

Mens værdiansættelsen af aktiver, der overdrages til eje eller lån, foretages med udgangspunkt i adgangen til at råde over aktivet, bliver værdiansættelsen af sparet privatforbrug foretaget med udgangspunkt i det faktiske forbrug.

Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.12.2 Fri kost og logi

Hovedregel

Arbejdsgiverens betaling af kost og logi er som udgangspunkt skattepligtig i form af sparet privatforbrug. Værdien ansættes til den værdi, som det må antages at koste den skattepligtige i almindelig fri handel. Se LL § 16, stk. 1 og 3.

Bemærk

I visse tilfælde ydes fri kost og logi ikke kun til lønmodtageren selv, men også til familien. Udgifter til bospisning af gæster kan også være betalt af arbejdsgiveren. I sådanne tilfælde skal der foretages et samlet skøn over værdien af alle de goder, som medarbejderen har opnået i forbindelse med ansættelsesforholdet. Medarbejderen skal beskattes af denne samlede, skønnede værdi. Se LSRM1967. 104.

Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.16.5 Rejser

Indhold

Afsnittet beskriver regler for beskatning af rejser og bonuspoints, som ansatte modtager fra en arbejdsgiver eller hvervgiver som led i et ansættelsesforhold eller i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt.

Regel

Vederlag i form af sparet privatforbrug skal regnes med, når man opgør den skattepligtige indkomst, hvis man modtager sådanne goder som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Se LL § 16, stk. 1. Det modtagne gode skal værdiansættes til den pris, som modtageren skal betale, hvis modtageren ønsker at købe det i almindelig fri handel (markedsprisen). Se LL § 16, stk. 3.

Ægtefællers eller ledsageres deltagelse

Hvis en ægtefælle eller anden ledsager deltager i en rejse, som den ansatte har modtaget fra arbejdsgiveren mv., skal værdien af ægtefællens/ledsagerens rejse også beskattes efter reglerne i LL § 16, stk. 3. Frirejser, der gives til ansattes ægtefæller eller ledsager, skal beskattes hos den ansatte som personalegode. Se SKM2001. 130. LR om beskatning, hvis arbejdsgiver afholder en ledsagers rejse i forbindelse med en medarbejders kursusdeltagelse på Malta, samt SKM2001. 136. LR vedrørende en såkaldt besøgsrejse til en udstationeret medarbejder.

SKM2001. 136. LR

Udstationerede medarbejdere skulle beskattes af arbejdsgiverens betaling af ægtefælles besøgsrejse til arbejdslandet som et personalegode. Beskatning.

Den Internationale Arbejdskonference - Konvention om søfarendes arbejdsvilkår, 2006 (konvention-om-soefarendes.pdf (danishshipping.dk))

Vejledning B3. 1.5 - Soverum

1. Der bør være tilstrækkelige køjer om bord, således at det er så komfortabelt som muligt for de søfarende og en evt. partner, der ledsager den søfarende.

Transportnyhederne.dk - <https://www.transportnyhederne.dk/? Id=27474>

SKAT: Familiemedlemmer må gerne være med som passagerer i lastbiler

Familiemedlemmer har lov til at være med som passagerer i en lastbil. Det fremgår af et svar, som ITD har modtaget fra SKAT, efter at foreningen på vegne af en række medlemmer har rejst spørgsmålet.

[...]

SKAT har over for ITD oplyst, at lastbiler som udgangspunkt ikke må benyttes til privat personbefordring. Det forhold, at en chauffør medbringer hustru eller barn i bilen, anser SKAT ikke for privat personbefordring, forudsat at formålet med kørslen er erhvervsmæssig godstransport.

Spørgsmål 4

Der henvises til lovgrundlag og praksis under spørgsmål 3.